

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Elfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytűsdekkben.

Képviselőválasztás.

Székesfehérvár szab. kir. város központi választmánya a kedde tartandó képviselőválasztásra vonatkozólag a következőkben értesíti városunk közönségét:

A képviselőház elnökének folyó évi 1856. sz. leirata alapján dr. Saára Gyula lemondása folytán üresedésbe jött országgyűlési képviselői állás betöltésére nézve a választás 1908 évi június hó 16-ik napjára tűzetik ki. A választás az 1899. XV. tc. 155. §. rendeletéhez képest reggel 8 órakor venüdi kezdetét, maga a választási cselekmény 2 helyen, u. m. a városház kapuja alatt és a felsővárosi plebánia kapuja alatt fog megejteni, mivel a választóképes polgárok száma 2517, az 1874 évi XXXIII. tc. 59. §-a pedig azt rendeli, hogy ha a választókszám az 1500-at meghaladja, az esetben 2 szavazatszedő küldöttség alakítandó.

Ezekhez képest a szavazás következő megosztás és következő sorrend szerint fog megejteni; — a városház kapuja alatt szavaznak:

- I-ször a belváros,
- II-ór a palotaváros,
- III-szor a tóváros,
- IV-szer a vidéki szavazók.

A felsővárosi plebánia kapuja alatt szavaznak:

- I-ször a felsőváros első kerület,

II-szor a felsőváros második kerület,
III-szor a víziváros.

Választási elnök: Nagy Ignác, kit akadémizálás esetén Kenessey Gyula helyettes elnök helyettesíti.

Szavazatszedő küldöttségi elnök: Kenessey Gyula.

Helyettes elnökök: Erdőssy Bódog, dr. Kövessy István, választási jegyző: dr. Kerekes Lajos, szavazatszedő küldöttségi jegyző Lipcsey Lajos.

Helyettes jegyzők: Námessy János és Farkas Sándor.

A városház kapuja alatt működő szavazatszedő küldöttség elnöke: Nagy Ignác.

A felsővárosi plebánia épület kapuja alatt működő szavazatszedő küldöttség elnöke: Kenessey Gyula.

Hogy a közönség a választásra vonatkozólag teljesen tájékozva legyen, a vonatkozó törvényeknek alább felsorolandó §-ai különös figyelmébe ajánlatnak:

1874. XXXIII. t. c. 68. §.

A választóknak az összeírásnál, vagy választásnál semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad.

1899. XV. t. c. 156. §.

Képviselőjelöltet a kerület 10 választójának kell együttesen ajánlani, ezen ajánlat írásban adandó be a választási elnöknek, ki azt az általa meghatározandó helyen és időben a választást megelőző napon is átveheti, legkésőbb azonban

ily ajánlat félórával a választás megnyitása után adandó át a választási elnöknek.

Az ajánlattal egyidejűleg minden jelölt részére, minden szavazatszedő küldöttséghez egy bizalmiférfi jelölendő, szabadságában áll azonban az ajánlóknak minden küldöttséghez két bizalmiférfit kijelölni.

1899. XV. t. c. 153. §.

Minden jelöltnek bizalmi férfit is joggal bír arra, hogy akkor, mikor valamely városrésze alá kerül a szavazás sora, ezen városrészből egy-egy lakost mint azonossági tanút jelöljön meg.

1899. XV. t. c. 157. §.

Ha azonban a választás megnyitása után félóra alatt csak egy egyén ajánlatot, a választási elnök a választást befejezettnek s az illető egyént megválasztott képviselőnek nyilvánítja.

Ha kellő időben több egyén ajánlatot képviselőjelöltnek, a választási elnök a szavazást elrendelni köteles s az esetben a szavazás a ki-rendelt küldöttségek előtt reggel 9 órakor megkezdendő s megszakítás nélkül folytatandó.

1899. XV. t. c. 158. §.

A választásnál szavazati joggal csak azok bírnak, kik az 1908. évre érvényes névjegyzékben beíratottak, — s csak azon kerületben bírnak szavazati joggal, melyben összeírva vannak.

1899. XXXIII. t. c. 75. §.

Azon választók, kik szavazásra akkor nem jelentkeztek, mikor a megállapított sorrend sze-

A dalosünnep után.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

A nyolcvanas évek elején első osztályú gimnazista koromban végbucst akartam venni az énekművészetből. Akkori énektanárom, jelenleg a nagyváradi tankerület derék főigazgatója, egy énekórában alaposan reákapított a körmeimre, mivel negyed, nyolcad, és tizenhatod hangjegyek helyett kisebb-nagyobb malacokat pingáltam a kótapapírosra. Az ének nem lévén kötelező tantárgy, mi sem természetesebb, minthogy az énekóráknak leszereltem.

Hosszu nyolc év telt el azután, mikor hivatásom újra a hangok rejtélyes birodalma felé vezetett. Azóta szeretem a zenét, az éneket, a dalt, sőt az utóbbit itt-ott kultiválom is, amennyire az apró nebulók nevelésében megkoptott, az iskolák porától belepatt hangszámaim engedik. Valami úgy hí, vonz a harmonia felé, hisz az életben ugyanis olyan édes-keveset találunk ebből a drága, égi ajándékból. Ez a szeretetem s a dal kultusza iránt való érdeklődésem visz évek óta úgy nyárszakán hol' ebbe, hol' abba a városba, hogy tanujaja legyenek a magyar lélek szárnyacsattogásának a különféle dalosversenyeken. Nem tudom miért, de nekem mód nélkül imponál az az áldozatkész idealizmus, mely urat és szegényt, diplomás embert és iparosot, papot és világit, egy táborba terel, így versenyek alkalmával elvisz otthonából, feláldoztatja vele nyugalmát, költeti pénzét csak azért, hogy a magyar dal apostola legyen. S azok előtt, kik ezért megmosolyognak, szolgáljon inentésemre az a körülmény, hogy a legtöbb dalosversenyen találkoztam egy-két miniszterrel, miből

teljes szerénységgel arra következtetek, hogy a magyar dalosokról fenn is úgy gondolkoznak, mint én.

Az idén nem kellett hazulról kimozdulnom. Hozzánk jöttek a Dunántúl dalosai, hogy versenyre keljenek, dicsőségért küzdjenek s velünk a dalt megszeretessék.

Kicsiny hija, hogy nem az én nyakamba szakadt a dalosövetség nagy gonddal járó, rengeteg munkát igényelő titkári tisztsége s csak Medgyesy barátomnak az enyémnél fokozottabb zenei és titkári hajlamainak köszönhetem, hogy én páholyból néztem, míg ő dolgozott s a dalosverseny nem engem, hanem őt könnyebbítette meg nyolc kilóval. (Kívánom, hogy a vakációban szerezz vissza duplán.)

Mert, kérem, az ilyen titkári hivatal nem csekély dolog. Rauscher főfelügyelő ur, kit hasonló idealizmusa az elnöki méltóságra emelt és halmozott el tengernyi gonddal, a megmondhatója, hány száz levelet, kérvényt, cikket írt, hány ezer meghívót küldött szét, mennyit kapacitált, kért, sürgetett, flakkerezett, ergyolgot a fehérvári tan-testületnek ez a kiváló, érdemes, nagy intelligenciájú tagja a lefolyt két évben s főleg az utolsó hónapokban. Tisztelet adassék neki mindazok részéről, kik a magyar kultúra érdekében önzetlenül teljesített munkát értékelni tudják.

Ismerve városunkat, nem mondhatom, hogy minden aggodalomtól menten néztünk a dalosverseny lefolyása elé. Hála derék elnökünk nagy tekintélyének, munkakedvének a messzenyúló be-

folyásának, az utolsó hetekben megtört a közöny jege s ment minden, mint a karikacsapás.

Hogy fenntebbi szavaim igazolására csak egyet említsék, nem mindennapi gondot okozott a kérdés: — kapunk-e dalárdáink számára koszosz leányokat intelligens hölgyeink sorából? Másutt ez nem nehézség, de nálunk, hol a dalolás — hogy is mondjam — olyan szalonképtelen foglalkozás? Denikve nem lett baj. Mikor hire futott, hogy a legelőkelőbb családok ifju leányai készségesen, örömmel vállalkoztak a kedves tisztségre, megszünt minden akadály s boldog volt az a ház, melynek ablakai alatt félcsendült szombat este a szerenád. (Ad vocem: szerenád. A sok kocsizörgés meg a rossz időben ide engedett Villand-cirkusznak az utcákon hangosan nyertő lovai megértették a dalosokkal, hogy nem Székesfehérvár a civilizált városok zászótartója.)

Sok jámbor lélek nagy csodálkozására a mindig pontos káptalan nagymiséje hétfőn egy negyed órával később kezdődött. A késésnek, mint hallottam, igazán szép és tiszteletreméltó oka volt. Kora reggel jött Budapestről telefon utján a hír, hogy a miniszterek az imnapi nagymisében jelen óhajtanak lenni. Őket várta meg a celebráló nagypreost. S hogy ez a miniszteri óhaj nem tisztán a Kneifel karnagy ez alkalomra kiegészített hatalmas kórusának szól, mely imponáló erővel adta elő Filke gyönyörű F-dur miséjét, azt hitelesen bizonyíthatja az a nagyszámú hívőssereg, mely valósággal épült azon a példás áhitaton, mellyel azok a nagy urak s első sorban Zichy miniszter a szent misét végighallgatták. Sok jóval kisebb nagyság vehetett volna leckét az isten-imádásból.

Mai lapunk 4 oldal.

